

[Anne Grete Holmsgård]

Det svar glæder jeg mig selvfølgelig til at få. Men jeg vil gerne lige være sikker på, at jeg har forstået ministeren rigtigt. Det er altså korrekt opfattet, at nettoværdien af subsidiet er større i loven, hvis denne ændring vedtages, end den ville have været, hvis lovændringen ikke var blevet vedtaget?

Arne Jensen (S):

Jeg synes, industriministeren i sin besvarelse her gav udtryk for en optimisme på egnsudviklingsområdet, som vi i hvert fald har meget svært ved at se det holdbare i. Ministeren og jeg har haft en lille polemik i Jyllands-Posten, og jeg kan konstatere, at ministeren har noget lettere adgang til spalterne, end vi andre har. Vi må være tålmodige og vente i et par uger; ministeren får plads med dags varsel. Men det siger måske noget om vigtigheden af de synspunkter, vi har fremført.

Jeg vil gerne have lov til at citere ministeren fra Jyllands-Posten den 10. oktober 1984, hvor ministeren siger:

»Lovforslaget tager alene sigte på at modernisere egnsudviklingsordningen og tilpasse den de senere års udvikling i de almindelige økonomiske vilkår for erhvervslivet, herunder faldet i markedsrenten og det stigende udbud af risikovillig kapital, som har bevirket, at erhvervsinvesteringer nu væsentligt lettere kan finansieres og finansieres rentabelt til markedsrenten.«

Det er netop på det område, ministeren har lyttet for meget til Industrirådet. Ministeren burde faktisk vide bedre ud fra sin store erfaring fra det nordjyske. Det er i øvrigt en erfaring og virksomhed, som jeg sætter ganske højt; derfor er det mig uforståeligt, at ministeren kan fremsætte dette lovforslag. For netop hvad angår punktet med faldet i markedsrenten tager ministeren og regeringen fejl. En faldende rente gør det jo i realiteten endnu sværere at være erhvervsdrivende i egnsudviklingsområderne, og det synspunkt, som jeg ikke fik noget respons på fra mit første indlæg, efterlyser jeg ministerens vurdering af.

Rahbæk Møller (SF):

Da ministeren trækker vores forslag om iværksættelse ind i billedet, vil jeg gerne bekræfte, at det er vores opfattelse, at der også

her i Københavnsområdet og mange andre steder i landet uden for egnsudviklingsområderne er brug for nye virksomheder og nye arbejdspladser, og at vi gerne ser, at kommunerne får større muligheder for at hjælpe sådanne i gang, men at vi ikke foreslår egnsudviklingsstøtten udvidet til hele landet. Den mener vi fortsat ligesom alle andre partier skal forbeholdes de egentlige egnsudviklingsområder.

Industriministeren (Stetter):

Jeg kan naturligvis ikke udtale mig om Jyllands-Postens redaktion af bladet, men jeg formoder, man har lagt vægt på, at der kom et svar på hr. Arne Jensens indlæg, og hr. Arne Jensen må da være glad for, at det kom temmelig hurtigt.

Hr. Arne Jensen kommer med en mere principiel betragtning i retning af, at faldende rente gør det sværere at udøve det egnsudviklingsarbejde, som bl.a. findes i egnsudviklingsloven. Det er ubestridt rigtigt. Det er klart, at det med en gennemsnitlig markedsrente, der ligger og svinger omkring 20 pct., er særdeles værdifuldt at kunne få lån til 7½ pct., og flere virksomheder vil så være tilbøjelige til at udnytte disse rentestøttede ordninger. Men jo længere vi får den gennemsnitlige markedsrente ned, jo mindre værdifulde bliver disse rentestøttede ordninger. Derfor synes jeg ærlig talt, at hr. Arne Jensen skulle overveje sit ræsonnement nok en gang, for det er præcis det, jeg har været inde på. Vi får formentlig en betydelig større effekt ved at overføre flere midler til tilskudsordningen. Jeg håber, at hr. Arne Jensen har bemærket, at regeringen foreslår, at vi styrker netop denne ordning.

I øvrigt er det naturligvis rigtigt, som det også er sagt i debatten, at egnsudviklingsarbejde i dag er besværliggjort i og med, at det overalt i hele landet er vanskeligt for virksomheder at konkurrere; vi prøver jo på at etablere en situation med en bedre konkurrenceevne. Egsudviklingsarbejdet udføres bedst i opgangstider; det er altid sværere i nedgangstider, hvor der er vanskeligheder over hele landet. Det er sværere at flytte virksomheder fra ét sted til et andet i nedgangstider.

Hermed sluttede forhandlingen.